



B_{ạn} có biết tại sao *con thịnh nộ của [Thiên Chúa đã] bừng*

lên và lửa của ĐỨC CHÚA bốc cháy nơi họ ở và thiêu huỷ [con cái Ít-ra-en] ... và bị những con rắn độc đến cắn họ, khiến nhiều người Ít-ra-en phải chết” (Ds 11:1, 21:6) không? Là bởi vì cái tội THAN đấy! Bạn không tin hả, cứ mở Kinh Thánh ra mà kiểm chứng!

- Khi thấy quân Ai-Cập đuổi theo, họ than trách Mô-sê: *"Bên Ai-cập không có đủ mô chôn hay sao, mà ông lại đưa chúng tôi vào chết trong sa mạc? ... Chúng tôi đã bảo: Cứ để mặc chúng tôi làm nô lệ Ai-cập! Thà làm nô lệ Ai-cập còn hơn chết trong sa mạc [kia mà]!" (Xh 14:11-12).*
- Sau khi tai qua nạn khỏi, bước qua Biển Đỏ ráo chân, họ than vãn: *"Phải chi chúng tôi chết ... trên đất Ai-cập, khi còn ngồi bên nồi thịt và ăn bánh thoả thuê ... [còn hơn là] phải chết đói cả lũ ở đây!" (Xh 16:3).*
- Rồi chẳng bao lâu sau đó, khi được ăn no nê, họ lại than phiền: *"Ai sẽ cho chúng ta có thịt ăn đây? Nhớ thuở nào ta ăn cá bên Ai-cập mà không phải trả tiền, rồi nào dưa gang, dưa bở, nào họ, nào hành, nào tỏi. Còn bây giờ đời ta tàn rồi; mọi thứ đó hết sạch, chỉ còn thấy man-na thôi" (Ds 11:4-6).*
- Rồi sau đó họ kiểm chuyện, than trách ông Mô-sê: *"Ông đưa chúng tôi ra khỏi Ai-cập để làm gì? Có phải là để cho (chúng) tôi, con cái (chúng) tôi, và súc vật của (chúng) tôi bị chết khát hay không?" (Xh 17:3).*
- Và dân Ít-ra-en đã than phiền cả Thiên Chúa: *"Tại sao lại đưa chúng tôi ra khỏi đất Ai-cập, để chúng tôi chết trong sa mạc, một nơi chẳng có bánh ăn, chẳng có nước uống? Chúng tôi đã chán ngấy thứ đồ ăn vô vị này" (Ds 21:5).*

Nên
Hay
Không
Nên...
Than???

Lm Ansgar Phạm Tĩnh, SDD
www.chatinh.org
www.nhachua.net

Bạn thấy có từ THAN nào nói lên sự vui vẻ hay tốt lành không? Làm gì có? Tôi thấy chẳng có từ THAN nào bao hàm ý nghĩa của sự tốt lành, hay ho ... đáng cho tôi và bạn ôm ấp trong cuộc đời này cả. Thật đấy!

- **THAN TRÁCH:** Hễ tôi mở miệng ra THAN là sẽ có TRÁCH đi theo ngay, đó là trách cứ, trách mắng, trách móc, trách người, trách ta ... tại sao phận mình bạc bẽo, vô duyên, bất hạnh ... như thế cơ chứ???
- **THAN THỞ:** Hễ tôi mở miệng ra THAN là lập tức sẽ có THỞ đi theo, đó là thở vắn, thở dài, thở hắt ra, thở hơi hóp, thở hơi tai, thở hỗn hển ... tức là mệt mỏi và sắp chết rồi đấy!
- **THAN PHIỀN:** Hễ tôi mở miệng ra THAN là sẽ có PHIỀN đi theo liền, đó là phiền muộn, phiền hà, phiền toái, phiền lụy, phiền lòng, phiền não, phiền phức, phiền nhiễu ...
- **THAN VAN:** Khi tôi THAN tức là bắt đầu VAN, tức là van lơn, van lạy, van xin, van nài ... lòng thương hại của người khác.

Trong cuộc đời của tôi và của bạn, đã không ít lần, nếu không muốn nói là rất nhiều lần, chúng mình đã thường hay THAN TRÁCH, THAN THỞ, THAN PHIỀN và THAN VAN ông bà, cha mẹ, bề trên, cha xứ, cha phó, con cái, cháu chắt, anh chị em, những người chung quanh ... và cả Chúa nữa, đúng không? Trật làm sao được?

- Than trách Chúa: “Trời ơi! Sao tôi khổ thế này? Con ốm, bố đau, mẹ nằm bệnh viện, vợ thất nghiệp, không có bảo hiểm, nghèo túng ... Tại sao Chúa trao thánh giá cho con quá nặng nề như vậy?”
- Than thân trách phận vì đã vợ phải một đức ông chồng lười biếng, say xỉn và nghiện ngập ... hay đã xui xẻo vợ phải một bà vợ lảm điều, không biết nấu ăn, không biết tiết kiệm, sống hoang phí ...
- Than trách cha khó tính, mẹ khó chịu, bố mẹ chồng phong kiến, bố mẹ vợ không biết điều ...
- Than phiền bề trên vì không đối xử với mình một cách công bằng, thiếu hiểu biết ...

Và còn nhiều vấn đề khác nữa, chúng mình hay THAN lắm! Bạn thấy có gì lợi khi mở miệng THAN hay không? Chắc chắn là không rồi! Trái lại toàn là hại mà thôi! Thật đấy!

- Khi than được đốt lên thì nó sẽ đốt hết khí oxygen và tạo ra khí độc carbon mà thôi. Khi tôi và bạn mở miệng ra than thì cũng thế, chúng mình sẽ tiêu diệt sự vui vẻ, và tạo nên sự căng thẳng, phiền muộn cho những người chung quanh mà thôi.
- Khi than được tung ra khỏi bao là lúc đó bụi bặm, đen đui và sự dơ bẩn sẽ bao trùm và làm cho căn phòng của chúng mình ra ô uế. Cũng thế, khi tôi và bạn mở miệng than thở, than phiền và than trách là lúc đó bầu khí trong gia đình, trong cộng đoàn, trong giáo xứ ... sẽ u ám, bần thiêu và dơ dáy lắm! Hít vào là ... banh phôi liền!

Vậy thì chúng mình ... **CHỚ CÓ THAN!** Hãy bắt chước Đức Mẹ và thánh Cả Giu-se, khi gặp những nghịch cảnh và khi đứng trước tất cả những biến cố đau khổ nhất của cuộc đời, Mẹ Maria vẫn bình tâm không ủ rũ, không than phiền và không trách móc ai cả nhưng chỉ thỉnh lặng để *“ghi nhớ những kỷ niệm ấy, và suy đi nghĩ lại trong lòng” (Luke 2:19,51).*



Chúng mình hãy cầu nguyện cho nhau, xin Chúa giúp sức để tôi và bạn tránh hết sức có thể, đừng để cho bất cứ loại THAN nào len lỏi vào trong tâm hồn, trong gia đình, trong cộng đoàn và trong giáo xứ của chúng ta.

Chỉ khi nào chúng mình tống khứ tất cả mọi thứ THAN ra khỏi tâm hồn, biết chấp nhận tất cả mọi thử thách trên cuộc đời này, thì lúc đó cuộc đời của chúng mình, gia đình, cộng đoàn và giáo xứ mới có được bầu không khí lành mạnh, trong sạch và tràn đầy sức sống. Bạn tin không?